

Posudek na magisterskou práci Marcely Kašparové Fenomén „hallju“ a korejské televizní seriály

Vedoucí práce: Doc. PhDr. Miriam Lowensteinová, Ph.D.

Fenomén hallju byl v nedávné době a v současnosti stále je často skloňovaným termínem. Jak ostatně diplomantka ve své práci ukazuje, netýká se jen vývozu korejských televizních seriálů, s čímž je tento termín nejčastěji spojován, ale souvisí s nárůstem oblíbenosti korejského zboží všeho druhu, od zmíněných seriálů přes filmy, hudbu, spotřební zboží, jídlo apod. Považuji za velmi přínosné, že se diplomantka chopila tohoto tématu, jakkoli se zdá, že nebude mít již dlouhého trvání. Její zpracování tohoto fenoménu je originální a velmi přínosné, přestože se nejedná – pokud se týče seriálů, jimiž se v práci přednostně zabývá – o produkci kvalitní, jež by přetrvala delší časové období.

Práce je přehledně členěna do čtyř oddílů, analyzujících zprvu podmínky vzniku hallju, jeho projevy v jednotlivých asijských zemích. Marcela Kašparová neopomíná analýzu jednotlivých seriálů či filmů, jež vzbudily v dané zemi zájem a pravděpodobné důvody přenosu hallju do dané země. Ve třetím oddíle (IV Předpoklady pro hallju v Koreji) analyzuje z historického hlediska vznik a postup rozvoje korejské vlny a její politické a mediální pozadí v Korejské republice.

Tato část vyžadovala, jak vidno z citací, největší podíl zpracovaných materiálů. Jev, který do značné míry negativně prostupuje tyto části práce, je nekonkrétnost a nezakotvenost některých tvrzení (např. str. 28 „jistá paní říká, že ...“ nebo str. 39 „před několika lety jedna společnost v Detroitu započala zajímavý výzkum...“) bez vhodné generalizace či konkretizace. V jiných částech však velmi konkrétně zobrazuje např. ekonomickou stránku hallju i s objemem vývozu apod., jež vhodně dokresluje jednotlivá tvrzení.

Po zevrubném představení fenoménu hallju přistupuje autorka ve čtvrté části k analýze konkrétních děl, a to čtyř televizních seriálů jednoho režiséra, shrnovaných pod společným názvem Nekonečná láska. Vyčerpávajícím způsobem zpracovává zejména tzv. gramatiku seriálového děje, v tomto případě romantického seriálu. Všimá si i dalších složek, jako rekvizit, úlohy hudby, kostýmů, jež jsou podřízeny jak seriálové gramatice, tak zaměřeny na pozdější komercializaci fanoušky seriálu.

V této poslední části práce se projevuje nevyváženost jednotlivých podkapitol. Za nadbytečné je možno považovat řadu údajů např. o hercích korejských seriálů či režisérech, jež by se možná lépe vyjímaly v závěrečných přílohách, ale v hlavním textu nepůsobí příliš funkčně.

Práce je velmi obsažná a analyzuje problém hallju s následnou příkladovou analýzou konkrétních seriálů do maximální hloubky, o čemž svědčí více než bohatá bibliografie. Autorčina snaha získat maximální množství materiálů jak korejských, tak v jiných jazycích při naprostém nedostatku českých odborných zdrojů je více než chvályhodná. Přesto však nedostatkem právě bibliografie je fakt, že diplomantka využívá s jistou nadsázkou řečeno veškeré dostupné zdroje bez zdravé selekce, mimo jiné i řadu internetových zdrojů, mezi nimi i webových stránek věnovaných fanouškům, jež nelze považovat za příliš důvěryhodné. Práci by možná vhodně doplnily obecnější publikace věnované otázkám masmédiím, masové kultury, kýče apod., jež jsou dostupné i v češtině, případně sociologické práce na obdobné téma.

Drobnou výtkou práci mohou být i překlepy a občasné hovorové výrazy. Autorka také v části práce nežívá termínu televizní seriál důsledně, ale používá i korejského výrazu drama, jehož se však v češtině v tomto významu nežívá.

Celkově považuji práci za zdařilou a přínosnou jak originálním tématem, tak zaměřením na současný a tedy těžko uchopitelný problém. Domnívám se, že dalším zkoumáním tématu v delším časovém úseku by autorka získala potřebný kritický nadhled, kterého se v práci místy nedostává.

Diplomová práce Marcely Kašparové splňuje všechny náležitosti, a proto ji **doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: **velmi dobře**

V Praze, 11.září 2007

Mgr. Blanka Ferklová

